

Prošle godine ne ljetovanju je uskočila baka kako bi pomogla učavanju i obuzdavanju anđela

Obiteljska diplomacija

Đurđica Kolarić-Vukotić i Mirko Vukotić, roditelji dječaka Svena Dječji vrtić 'Pčelica' Osijek

Je li doista nekada bilo lakše odgajati djecu? Ljudi su živjeli u višegeneracijskim obiteljima, podjela poslova i odgovornosti bila je nekako ravnomjernija, život manje užurban. Kako je danas i što sve diplomatski treba prihvatiti u paketu usluga 'baka servisa', na temelju vlastitog iskustva govore nam roditelji dječaka Svena.

Nerijetko se upitam kako naši preci, uz daleko više djece nego ih mi danas imamo, nisu prolupali dok su ih 'postavili na noge'. Živjeli su sporije, to je sigurno, ali i oni su imali egzistencijalnih i drugih problema; i njihova su djeca morala učiti, zaljubljujivala se, svađala, tukla... Jedan dio odgovora svakako se krije u činjenici da su pod istim krovom živjele tri, pa i četiri generacije koje su se međusobno dopunjavale i pomagale. Dok su roditelji radili, bake su kuhale i pospremale i, naravno, čvale djecu. Danas, kad zakonodavci rokove za odlazak u mirovinu pomiču do nekoliko

dana pred smrt, tri generacije gotovo je nemoguće okupiti i na nedjeljnom ručku, jer barem netko baš tu nedjelju radi ili ima neodgovdih obveza. Ako su djedovi i bake i stigli do zaslužene mirovine, nerijetko su u drugom gradu ili su se vratili u zavičaj. Oni sretnici koji mogu računati na usluge 'baka servisa', znaju da transferiranje djece u/iz vrtića i(li) škole, s treninga, plesa, baleta..., podgrijavanje ili kuhanje ručka uz povremeno glačanje prošlotjednih nakupina rublja – jednostavno nema cijenu. I baš kao što se bake i djedovi zahvale Bogu svakoga jutra za još jedan novi dan, tako

Mu se i korisnici njihovih usluga zahvale za njihovo zdravlje i vitalnost.

Kažu da sve što je u životu dobro – ili košta, ili je ilegalno, pa tako i ove usluge ponekad znaju skupo stajati. Kad rečenica počne sa: 'U moje vrijeme...!', na pomolu je sukob poput iransko-iračkoga i samo je pitanje tko će biti spretniji u diplomatskim nadmudrivanjima i pregovore pozitivno okončati prije sutrašnjeg odlaska na posao. Današnji su klinci naoružani igračkama koje trebaju struje koliko je nekad bilo dovoljno za cijelo selo; o mobilitelima, računalima i svemirskim letjelicama znaju skoro više

otvoreno za roditelje

nego njihovi konstruktori, a prve znake puberteta pokazuju već nakon prestanka tepanja. Tu se djedovi i bake pomalo gube, nerijetko se protive odgojno-obrazovnim metodama koje se danas primjenjuju i 'uzeli bi stvar u svoje ruke'. Uz već spomenuto: 'U moje vrijeme...'; dio repertoara su i: 'Batina je iz raja izašla'; 'Djeco moja, nije to dobro...'; do legendarne: 'Ako nešto ne poduzmete, za godinu dana će vas vlastita djeca iz kuće izbaciti!' Demokraciju i pedagogiju smatraju uzročnicima anarhije i sve bi oni to drukčije – da se njih pita. Balansiranje između vlastite djece i roditelja zna biti vrlo naporan sport koji može u krizu dovesti i brak i obiteljske odnose jer ne uspijevaju svi obraniti svoje stavove, a mnogi znaju pasti pod utjecaj jedne ili druge strane. Kad zakaže obiteljska diplomacija, slijede durenja, ucjene i na kraju pomirenje – jer tko normalan može zamrznuti odnose između djece i roditelja

i odreći se te i takve ljubavi.

Upravo ta, ponekad prekomjerna ljubav, druga je strana medalje u kojoj roditeljske zabrane i stavovi ne vrijede kod djeda i bake, pa se dobro zna tko će ispuniti želje kad roditelji kažu *ne*. Kad veliki postanu

NEKAD IDEM BAKI I DEDI U BREZOVICU I TO MI JE LIJEPO JER TAMO GRADIMO DVO-RAC I IGRAM SE S VITEZOVI-MA. DJED ME NEKAD VODI U POLJE DA GLEDAM KAKO LJUDI RADE, A BAKA ME UVIJEK KAD ME VIDI PRVO POLJUBI.

Anto (6 godina)

djetinjastiji od malih, opet smo na rubu ranije opisanog sukoba.

I baš kao što su bake i djedovi jedan dan bolje, drugi lošije, mame i tate umorniji i nervozniji ili ne, a djeca (ne) poslušnija ili življa, tako se i cijeli odnos koji povezuje tri generacije kreće od bajkovito-idiličnog do hoda po minskom polju. Ako svi pronađu pravu mjeru, sve doista može postati idila u kojoj se možete posvetiti svome poslu znajući da mlađe dijete neće ostati u vrtiću do mraka, da će starije barem započeti zadaću i da ćete, makar i uvečer, pojesti nešto toplo. Zaboravite tada na prigovore, savjete i sitna gundanja i poželite vašim djedovima i bakama dobro zdravlje još puno godina. Iako im dan nerijetko završi tabletom protiv bolova, njihova najbolja terapija su vaša sreća i uspjeh, kao i pitanja poput: 'Dida, kad mogu spavati kod vas?' ili: 'Bako, jel' ti dolaziš po mene u vrtić?'

Fran u kolovozu zbog alergije uvijek ima zdravstvenih problema pa baka preuzima brigu o njemu dok se stanje ne popravi

